

Sygn. akt III RC 200/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 stycznia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Mrągowie III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Sylwia Jaroszevska

Protokolant: stażysta Bartłomiej Wiśniewski

po rozpoznaniu w dniu 26 stycznia 2015 r. w Mrągowie

sprawy z powództwa K. S. (1)

przeciwko E. S.

o obniżenie alimentów

powództwo oddala

Sygn. akt **III RC 200/14**

UZASADNIENIE

Powód K. S. (1) wniósł o obniżenie alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 23 listopada 2013 roku, w sprawie o sygnaturze VI RC 808/12 na rzecz małoletnich G. S. i K. S. (2) z łącznej kwoty po 600 złotych miesięcznie do kwoty po 250 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu wskazał, że od czasu orzeczenia w przedmiocie alimentów jego sytuacja materialna uległa znacznemu pogorszeniu, obecnie znajduje się w dramatycznej sytuacji osobistej, zdrowotnej i finansowej. Posiada orzeczenie o znacznym stopniu niepełnosprawności i ze względu na stan zdrowia nie jest w stanie podjąć jakiegokolwiek pracy. Utrzymuje się z zasiłku z pomocy społecznej w wysokości 529 zł miesięcznie. Ponadto oprócz kosztów utrzymania ponosi wydatki związane z zakupem leków w wysokości około 100 złotych miesięcznie.

Na rozprawie w dniu 26 stycznia 2015 roku pozwana wniosła o oddalenie powództwa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. S. (1) i E. S. dnia 25 grudnia 2005 roku zawarli związek małżeński przed Kierownikiem Urzędu Stanu Cywilnego w M..

Z małżeństwa urodziło się dwoje dzieci – K.–(...)roku i G.– (...) roku.

W dniu 23 listopada 2012 roku, w sprawie VI RC 808/12 Sąd Okręgowy w Olsztynie orzekł o rozwiązaniu przez rozwód związku małżeńskiego E. S. i K. S. (1) z winy obu stron.

Wykonywanie władzy rodzicielskiej nad ich małoletnimi dziećmi zostało powierzone matce. Jednocześnie Sąd Okręgowy zobowiązał obie strony do ponoszenia kosztów utrzymania i wychowania małoletnich K. i G., i z tego tytułu podwyższył alimenty ustalone ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Mrągowie z dnia 4 kwietnia 2012 roku w

sprawie III RC 62/12 z kwoty po 200 złotych do kwoty 300 złotych miesięcznie na rzecz każdej z nich, łącznie 600 złotych miesięcznie.

Małoletnia K. miała wówczas 6 lat a G. 3 lata. Pozwana odbywała staż w Szkole Podstawowej w D. zorganizowany przez Powiatowy Urząd Pracy w M. i pobierała z tego tytułu stypendium w wysokości około 700 złotych brutto miesięcznie. Korzystała również ze świadczeń z pomocy społecznej. Pozwana wraz z małoletnimi dziećmi mieszkała u rodziców w miejscowości G..

W czasie ustalania alimentów na poprzednim poziomie powód był zatrudniony na podstawie umowy o zleceniu w firmie (...) w P. za wynagrodzeniem w wysokości 535 złotych brutto i mieszkał na kwaterze zapewnionej przez pracodawcę.

(dowód: akta sprawy VI RC 808/12, wyrok SO w Olsztynie z 23 listopada 2012 roku k. 4 akt sprawy)

Obecnie małoletnia K. chodzi do II klasy szkoły podstawowej a G. do zerówki.

Powód utrzymuje się z zasiłku stałego z (...) w wysokości 529 złotych brutto miesięcznie. Otrzymuje również zasiłki celowe i świadczenie na zakup posiłku lub żywności. Oprócz tego dorabia około 200-500 złotych miesięcznie. Posiada orzeczenie o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności ustalonym od dnia 10 czerwca 2014 roku do dnia 30 czerwca 2017 roku, symbol przyczyny niepełnosprawności 06-E 10-N. Choruje na padaczkę i cukrzycę. Mieszka z rodzicami i przekazuje im na utrzymanie około 300 złotych miesięcznie. Nie posiada prawa jazdy. Ukończył kursy pilota i ogólnobudowlany.

Pozwana pracuje na podstawie umowy o dzieło w firmie (...) w P. i osiąga wynagrodzenie w wysokości około 1700 złotych brutto miesięcznie. Otrzymuje również alimenty na małoletnie córki, wypłacane z funduszu alimentacyjnego. Mieszka razem z dziećmi, rodzicami i partnerem w miejscowości G.. Przekazuje rodzicom na opłaty 400 złotych miesięcznie.

(dowód: orzeczenie o stopniu niepełnosprawności k. 5, decyzja (...) k. 6, dokumenty przedłożone przez strony na rozprawie w dniu 28 stycznia 2015 roku k. 26-36, zeznania powoda k. 37 – 38, zeznania pozwanej k. 38 akt sprawy.)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów, których wiarygodności żadna ze stron nie kwestionowała i które nie budzą zastrzeżeń Sądu oraz na podstawie zeznań stron, odnośnie ich sytuacji materialnych i możliwości zarobkowych i ponoszonych przez nich kosztów utrzymania, które Sąd uznał za wiarygodne.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Powoda niewątpliwie obciąża obowiązek alimentacyjny wobec córek K. i G., a zakres tego obowiązku zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionych oraz zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (art. 135 § 1 KRO).

Natomiast zgodnie z treścią art. 138 KRO, w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego.

Przez zmianę stosunków rozumie się zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji albo istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego wskutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania przez stosowne zmniejszenie albo zwiększenie wysokości świadczeń alimentacyjnych.

Tak określony przedmiot badania oznacza, że w postępowaniach o zmianę wysokości obowiązku alimentacyjnego Sąd bada jedynie czy doszło do istotnej zmiany stosunków. W tym celu koniecznym jest porównanie stanu istniejącego w dacie ostatniego orzeczenia ustalającego wysokość alimentów ze stanem istniejącym w dacie orzekania o ich

podwyższeniu. Sąd jest bowiem związany prawomocnym orzeczeniem Sądu i nie ma możliwości zbadania, czy określona w nim kwestia przedstawiała się w inny sposób. Moc wiążąca prawomocnego wyroku wynika z art. 365 § 1 KPC, w świetle którego orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy i inne organy państwowe.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy, niewątpliwie sytuacja powoda uległa zmianie – obecnie nie pracuje i utrzymuje się z zasiłku z (...), pogorszył się również jego stan zdrowia - jest osobą o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności. Jednakże pomimo tych wszystkich okoliczności, w porównaniu ze stanem istniejącym w dacie poprzedniego orzekania w przedmiocie alimentów, w ocenie Sądu, jego sytuacja materialna nie uległa tak dramatycznej zmianie jak zostało to przedstawione w pozwie.

W czasie ustalania alimentów na poprzednim poziomie powód osiągał wynagrodzenie w wysokości 535 złotych brutto, obecnie natomiast pobiera zasiłek w wysokości 529 złotych brutto miesięcznie. Otrzymuje również zasiłki celowe i świadczenie na zakup posiłku lub żywności. Mieszka razem z rodzicami i poza małoletnimi nie ma nikogo na utrzymaniu.

Należy podkreślić, że Sąd nie neguje faktu, że powód jest osobą chorą i nie może podjąć w pełnym zakresie pracy zarobkowej. Jednakże na chwilę obecną nie przeznaczają on większych kwot na lekarstwa. O w miarę dobrej jego kondycji zdrowotnej świadczy fakt, że pomimo orzeczenia o niepełnosprawności – co sam przyznał na rozprawie - potrafi dorobić sobie od 200 do nawet 500 złotych miesięcznie.

W tym stanie rzeczy nie można przyjąć, iż od daty ostatniego orzekania w przedmiocie obowiązku alimentacyjnego nastąpiła istotna zmiana stosunków w zakresie możliwości majątkowych i zarobkowych zobowiązanego powoda. Jego sytuacja majątkowa i możliwości zarobkowe nie pogorszyły się w sposób istotny.

Sytuacja matki małoletnich pozwanych uległa co prawda nieznacznemu polepszeniu – obecnie osiąga wynagrodzenie w wysokości około 1700 złotych brutto miesięcznie i mieszka z rodzicami oraz nowym partnerem. Jednakże należy mieć na uwadze, że jednocześnie znacznie wzrosły potrzeby małoletniej K. i G. w związku z rozpoczęciem przez dziewczynki edukacji w szkole.

Nie można przy tym podzielić argumentu podnoszonego przez powoda, że skoro matka małoletnich ma nowego partnera i oboje pracują, to uzasadnia to obniżenie alimentów.

Powód powinien czynić wszelkie starania aby zaspokoić potrzeby córek. Jest to jego podstawowy obowiązek jako rodzica. Należy podkreślić, że to na rodzicach w równym stopniu ciąży obowiązek alimentacyjny względem ich wspólnych małoletnich dzieci. Również na powodzie spoczywa więc odpowiedzialność za rozwój i edukację małoletnich córek, tym bardziej, że obecnie cały ciężar związany z wychowaniem i troską o nie spoczywa na matce, a powód na co dzień nie uczestniczy w procesie wychowania i opieki nad małoletnimi.

Mając na uwadze powyższe, w ocenie Sądu powództwo nie zasługuje na uwzględnienie i dlatego też na podstawie a contrario art. 138 KRO zostało oddalone.